

REALI POISS

Number 3 (90) november 2010

Tallinna Reaalkooli ajaleht

22.novembril Ühiskonnateaduste Teabepäeval osaledes sain juttu puhuda kaitseminister Jaak Aaviksooga, kes avaldas siirat muret meie haridussüsteemi osas. Aaviksoo mõte jäi mulle selgelt mitmeks päevaks kummitama: Milleks meil on vaja õppida täppisteadusi? Miks on nii õpilastel kui õpetajatel meeleatud õppe-ja töökoormused, kui need vajuvad peagi unustusehõlma? Miks see kõik on nii pagana kohustuslik? Teeb meele mustaks, eks!? Mida siis ette võtta?

Reaali Poiss hakkas aga positiivseks ning katsub nüüdsest tuua meie lehte rohkem värvi, rõõmu, naeru, klatši ja ebaloogilisusest kubisevaid mõtteteri ning viia teid kurssi ka keskastme tegude-nägudega. Juba sel korral avaldame stiilseimate õpetajate TOP-10 ja avastame, mida tegid 9ndate klasside esindajad Prantsusmaal. Lehes ei jäänud kajastamata ka märgipidu, mis jättis mulle endale kahtlemata ehk ka aasta kõige parema mulje.

Ärge unustage lumes möllamist ning särage edasi!

Lumepallideni,

Merili

Midagi, mis oleks võinud lõppeda teisiti

Kert Pütsepp
12.a

Vaatasin Tallinna Draamateatris Viktor Rõžakova lavastust "Mängud tagahoovis ehk Because". Sain suurepärase elamuse ja igavesti mõtteainet. Suures saalis oli peale minu nii mõnigi reaallikas.

Meisterlik näitlemine Märt Avandi ja Alina Karmazina poolt muutis lavastuse nauditavaks ning kaasahaaravaks. Lugu rääkis 14-aastase tüdruku vägistamisest. Poistekamba käitumiseärasuste ja kõnekeeles äratundmisrõõm ajas ikka muigele, aga sisu viis mõtted tõsistele radadele. Väliselt julge, kuid seesmiselt ebakindla neiuga flirtisid paar natuke vanemat poissi. Manipuleerimine ärgitas tüdrukut kartmatult käituma ja viis vägistamisaktini, milles tüdruk hiljem terrorit nägi. Tüdruk kaebas poistest politseile ning algselt kohtuprotsess. Lavastust läbis pinge. Teadsin küll, et nemad seda teevad. Aga kuna? Kuidas? Kas tüdruk on ise selles süüdi, et ta kolme noore poisi hormoonide

mõllu peab rahuldama? Tema ju löi poiste hormoonid kihama. Manipuleerimine põhjustas aga vaimset vägivalda, poiste innustusel neelatud kolm õlut kergesti minnalaskva ja erutumisalt meeleolu. Noormeestel oli eesmärk, mille saavutamine kaalutletult ja planeerivalt läbi mõeldi, lõpuks ka teostati. Et vägistamissüsteeni peamine - kusjuures eelnevaseksuaalkogemusega - ärgitaja ise lõpuks rahulolevalt pealt vaatas, sai neiu segasest õhtupoolikust hoopis ühe poisinäraka projektitöö. Kui tütarlaps on ohver, siis kelle või mille ohver ta tegelikult on?

"Moraalitu käitumine Reaalkooli ei sobi."

Lavastus oli erakordne noorsoo sotsiaalsete probleemide tutvustamise, käsitlemise ja edaspidise lahendava ennetuse komplekt. See oli suunatud noorele inimesele, kuid puudutas kõiki. Õppetund: füüsilise vägistamise eest mõisteti kolm poissi vangi, ärgitaja jäi piisavate tõendite puudumisel

süütuks. Kohus jõudis otsusele, et poisid kasutasid vaimset vägivalda ja astusid tütarlapsesega vahekorra viimase soovimata. Õige otsus: neiu tunneb, et on ohver. Poiste jaoks oli see pelgalt omapärane seik eluteel, kuid vägistatu vaim on igavesti rüvetatud. Just lõpp muutis selle lavastuse minule ebatäiuslikuks. Kõik oleksid pidanud jääma süütuks. Selline otsus oleks viidanud ühiskonna väärtustele ning moraalseid konflikte oleks õhtul kodus kinni lappinud paljud teatrikülastajad. Süütuks muidugi seaduse ees. Sest päeva lõpuks polnud enam keegi "süütu".

Kaks asja on mul veel hingel. Kooliraadio ei tööta. Aga REK üritab selle käima panna. Pävakorrale on kerkinud ka probleemid puhvetis-Gümnaasiumiõpilased trügivad julmalt nooremate reaallikate ette. Kas noorema koolikaaslase kõrvale lükkamine on vägivald? Kas trügijad tunnistavad end vägivaldseks, hoolimatuks? Mis on üldse vägivald? Moraalitu käitumine Reaalkooli ei sobi.

Nagu koer külale nii ka küla koerale

Martin Keba
12.b

Õpilased on ajakirjan-
dusega suhtlemises ko-
genematud, kuid meie
kooli prestiižist sõltu-
valt kerkime ikka ja jälle
meedia huviorbiiti. Käes-
oleva arvamusel püüan
tõsta õpilaste teadlikkust
ajakirjanduslikest jõe-
võtetest enda ja minu
klassi kogemustest lähtu-
valt.

Seoses Toomas Hend-
rik Ilvese näidistun-
niga kubises koolimaja
ajakirjanikest. Sattusin
klassivennaga kaamera
meelevalda ootamatus
olukorras – kehalise kas-
vatuse puhketoa ees, kaks
jalgpalli käevangus, vile
kaelas ja suur spordikott
õlal. Sellise ettenägemat-
use ja valmistumatusel
puhul tekib paratamatult
pingestumine ning endas
kahtlemine. Järgmisena
mäletan vaid mikrofoni ja
silmipimestavat valgust.
Elu tundus lillena het-
keni, kui alustati klatšiva
alatooniga küsimuste esi-
tamist ning minu kaudu
populistlike väidete tões-
tamist.

Põhikooli eesti keele
tundides käsitletakse hea
intervjuu põhimõtteid.
Esmatähtsaim nendes on,
et intervjuuerija peaks

vältima nõ kas-küsimusi.
Tegelikkuses kasutatakse
neid sõnu suhu panemise
vahenditena. Kanal 2
„Reporter“ küsib: „Kas
president oli selline kuiv
õpetaja (igav ettelugemi-
ne)?“ Vastus kõlaks: „Ei,
president ei ole kuiv õpe-
taja“. „Kas president nalja
ka viskas?“ „Mitte sellises
groteskses tähenduses,
kuid tema tunnis oli hu-
vitav kuulata.“ Seda mee-
todit on äärmiselt mõ-
nus kasutada, et tekitada
intriige ja konflikte. Tõe
moonutamiseks võiks
ideeliselt avaldada artikli
pealkirjaga „Presidendi
tunnis saab kõhutäie
naerda“. Kõige tähtsam
on, et lugu lööks laineid
ja reiting kasvaks.

Kujutlesin, et vestleme
peetud tunni sisust,
ülesehitusest, muljetest
presidendi suhtes ja „Ta-
gasi kooli“ programmist.
Reaalsuses pidin jutusta-
ma, kuidas Toomas Hend-
rik õpilastega hakkama
sai, tema metoodikast ja
tema prohmakatest. Kes
tahaks sellest meelsasti
rääkida?

Ajaloo kordumise väl-
timiseks lisasin endale
ning teile tulevikuks
väikese meelepea.

Sellest mikrofoni käi kauge kaarega mööda!

- Võimalusel väldi ajakirjanikke (eelkõige Kanal 2)
- Selgita välja intervjuu eesmärk!
- Väldi teemasid, mille kohta sul pole isiklike teadmisi, arvamust.!
- Suhtle ajakirjanikega alati esin-
duslikult, sest igast sõnast on võimalik
luua ebasoovitav kuvand!
- Jää oma väljaütlemistes resoluut-
seks!
- Piira enda vastuste tõlgendamis-
võimalusi!
- Kehtesta end enesekindluse ja
konkreetsusega!

Reaalkool aitas Rahvusooper Estonial korraldada õppehäiret

Hans Erik Atonen

Bert Haabu

7.a

Reaalkooli õpilased ja õpetajad tegid 17. novembril koostööd Rahvusooper Estoniaga, kui korraldati pealtvaatajate ja teatritöötajate evakueerimine teatrist.

„Õpilased ja õpetajad olid kutsustud teatrisse vaatama ooperit „Boheem“. Keset etendust käis kaks kõva pauku ning saalist tuli liikuda teatrimaja teisele poole,“ kirjeldas õppuste sisu Tallinna Reaalkooli õpi-

lane Matthias Rimm. Teatrihoonest said kõik, veidi üle 1000 inimese, välja 4 minutiga. „Paanikat ei tekkinud, kõik käitusid viisakalt keegi ei trüginud, võibolla elevust ja kisa oli veidi vähem, kui oleks võinud eeldada,“ lisas Martin Sooväli.

Õppuse kulgu jälgis ka Päästeamet, kes jäi lõpptulemusega väga rahule. Reaalkoolipere loodab, et täitsid Rahvusooper Estonia ootused ning senine tihe koostöö jätkub ka tuleval aastal.

Just Estonias toimus meie ühisõppus. DELFILEE

Kes või mis ikkagi on

G5 on Viie Kooli Koostöölepingu Liit, kuhu kuuluvad Tallinna Reaalkool, Tallinna Inglise Kolledž, Prantsuse Lütseum, Gustav Adolfi Gümnaasium ning Tallinna 21. Keskkool.

G5 on organisatsioon, mis on loodud aastal 1996, kuid millest teavad vähesed. Tegu on organisatsiooniga, mis oli vajunud üsna sügavasse unustustehõlma, kuid tänu nüüdsetele võimekatele eestvedajatele on asjad jälle käima tõmmatud.

Selleks, et arendada koolidevahelist koostööd, tuleb kõigepealt arendada koolide esindajate omavahelist läbikäimist. Kuna tegu on äärmiselt innovaatilise ning aktiivse grupiga, sai 7. novembril käidud loomade varjupaigas koostööga jalutamas.

Mis on G5 suunad?

- Arendada 5 gümnaasiumi omavahelist läbimist ning vähendada omavahelist pidevat konkurentsi.
- Alates sellest aastast on pandud rõhku eelkõige kultuursema poole arendamisele spordi asemel.
- Loodetavasti hakkab toimima rändnäitus, mille raames saavad G5 koolide noored kunstnikud saata oma tööd G5 koolidesse ringlеме.
- Algust tehti G5 filmiõhtutega – esimene filmiõhtu toimus Tallinna Reaalkoolis 5. novembril koostöös PÖFF filmifestivali noorteprogrammi edendava JustFilmiga. Üritus osutus ülimenukaks ning loodetavasti saab Reaalkool ka õiguse seda enda koolimajas jätkata.

Mis on veel plaanis sel õppeaastal?

- G5 jalgpallivõistlus, millele lisanduvad ka saalihoki ja male.
- G5 moeshow Tallinna 21. Keskkoolis, mis oleks eelvooruks Sedamoodi moeshowle veebruaris. Üritust veavad eelmisel aastal Tallinna Reaalkoolis Sininööp moeshow võitnud paar Kerli Nõmm (Tallinna Reaalkool) ja Sally Lember (GAG). Töotab tulla äärmiselt vingele üritusele. Juba on leitud ka suurenimelisi sponsoreid.

Ühes väikses kohas

Roberth Kulbin
11.b

Elavad kord kolm pörsakest ja jutustaja, kellede nimed pole olulised. Kaks neist, ühel pamp seljas, kõmbivad koos piki vana ja värskelt hõõveldatud, seitsme mäe ja ühe järke vahel kulgevast kruusateed. Teine, kahest lühem, näikse elukogenud vaatlejale ehk veidi pontsakas, selline, kelle pilk palju ei liigu. Nende kaks päeva kestnud peotuur linnas on nüüdseks lõppenud ning nii astuvad kangelased poolreipal sammul edasi, tundeta, kivikesed jalge all krudisemas. Ei ole kummalgi midagi teisele kosta; pikka aega koos oldud-üksteist tuntakse läbi ja lõhki.

Oleks omavahel vestelnud, olnud ehk mõlemapoolne tähelepanu hajutatud; et nii ei olnud, osutub märgatuks hall hunt, jooksmas piki väiksemat põldu pundist vasakul. Too heidab

kärmeid pilku paarile, soovides siiski olla võimalikult tabamatu. Pörsa ehmunud hüüatusega "Hunt!" paaris tõusvast nimetissõrmest oli üllataval kombel piisavalt selle pealtnäha paljusöönud kriimsilma ehmatamiseks; ta peatus. Kaks jõllitavat kangelas astuvad väikeste sammudega piki teed edasi - sammud, mis ka parema tahtmise juures enne pimedat koju ei viiks. "Kas jookseme?" on küsimus; vastus nõustuv. Naljakas pilt - kaks lühijalgset, kivid kaares taga, piki teed pealtnäha paterdavavad mõistmatul põhjusel mööda teed.

"Me oleme talle s o ö g i k s . Ainult söögiks!" ahastab esimene; teine küsib: "Milleks on võimeline üks hunt? Siinsetes metsades pole kordagi hundi leidnud!" Kolmas seavastu: "Hundid on kartlikud. Me peame teda hirmutama." "Millega sa hirmutad hundi? Hundi ei saa hirmutada!" "Öö-

sel peame vahti pidama..." "Magame lihtsalt saunas. Sellest piisab." "Seal ei ole meile kolmele ruumi!" "Hea mõte, ma valmistan ette." "Aia ehitamine tuleks lõpetada." "Kuidas?" "Kuuris on kõik olemas." "Olgu, lähen teen."

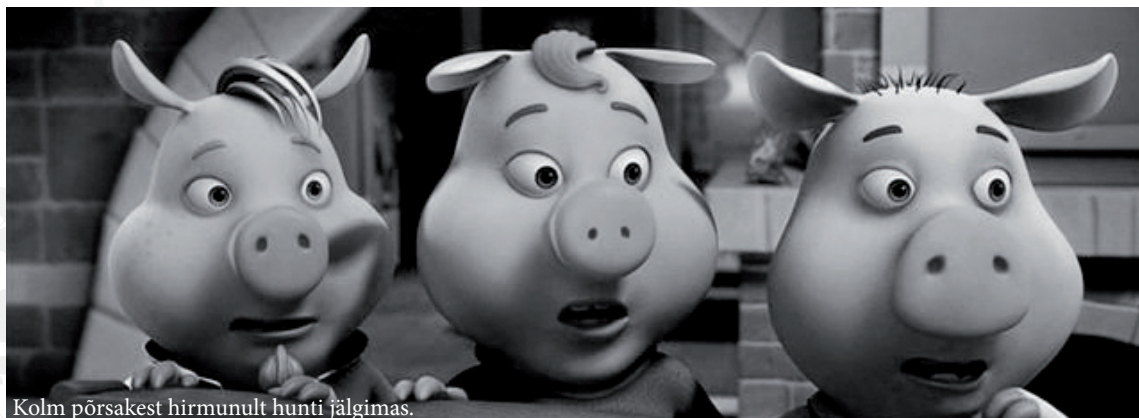
Saabub öö; kangelased leiavad end süveneva pimeduse käest. Kõigil kolmel käes taskulamp; lõpetatud ehitustöö läbib inspeksiooni. Ei ole ebatavaline mõne tala juures leida lõõmata jäänud naela; poleks üllatav, kui viimane saunajõudja oleks sunnitud öö krõnk-sus jalgadega veetma. Värelevale taskulambile muidu pimedas nurgas läheneb varitseja hunt, kõnetab sealseisvat esimest. Kohkunud näole lausutakse tervitus; sellele järgneb soov võtta noorukeselt laenuks seesamune taskulamp. "Ega ma midagi sulle ei tee." Ese kukub, pörsas jookseb tagasi.

Kõlav karje on teisele tuttav; loodetavasti põhjusega on läbi kukkunud magaminekuks valmistumine. Kui ka tõesti nähti hundi, siis mida enam teha saab? Ta võib olla juba püütud, hoolelt läbi järatud... Siiski, ta saabub valuta: "Näe, valgus tuleb!"

On liiga hilja. "Pörsad! Majja joosta te ei jõua. Olen kiirem." "Mis siis teed?" pärib kolmas. "Küll kord teid ära söön!" vastab kärsitult Hunt. "Kuid miks siis mitte kohe?" "Sest ennem tahan vaadata teid hirmununa."

Nii seistakse. Esimene jõuab, hiilib vaikelt. Hundil lotendamas saba. "Kas joosta selja taha, proovida? Või sööb ehk ära... ah, niikuinii, sööb ära," mõtleb pörsas. Ta läheb, kostub kärin. Pörsad jahmunult vaid näevad pealt, kuis kulgeb vaatamäng, mis kole.

Lammast hundi-nahas siin nähtud enam pole.

Kolm pörsakest hirmunult hundi jälgimas.

Eneseväljendus, loovus ja esinemisjulgus näiteringist

Carmen Silluta
7.a

Liisi Tegelman on meie kooli armastatud õpetaja ning näiteringi juhendaja. Just näiteringist rääkisimegi õpetaja Tegelmaniga, et saada aimu, mis koht see selline on ja mida põnevad seal tehakse.

Kuidas ja mitu aastat tagasi tekkis näitering? Kelle mõte see oli?

Esimene tund oli mul 2006.a. oktoobris. Mõte tekkis ikka ühiselt minu ja juhtkonnaga ja ka Kristi Koiduga.

Mida te teete näiteringis? Kas see on pigem treening või lõbu?

Lõbus treening!

Kas näiteringi on ooda-

tud kõik Reaalkooli õpilased? Millistes vanusegruppides?

Praegu on mul kaks truppi (põhikool ja gümnaasium), tulla saavad kõik, kel suurem huvi teatrikunsti vastu.

Kui palju tahtjaid on aasta alguses? Mitu last käib näiteringis praegu?

Eks ta kahjuks ole nii, et alguses on õpilasi rohkem ja paari kuuga on selge, kes jääb ja kes mitte.

Kuidas on tasakaal poiste ja tüdrukute vahel? Kas seis on võrdne?

Tüdrukuid on ikka rohkem.

Milliseid pooli arendab näitering põhikoolilapses?

Eneseväljendust, mõtlemist, suhtlemisoskust, loovust, esinemisjulgust.

Mis tarkust tahate nendes tundides edasi anda?

Julge olla Sina ise, avaldada arvamust, arvestada kaaslasega.

Eelneval aastal oli teil kõik Põltsamaale. Kuidas see läks? Kas tulemus vastas teie ootustele?

See, et Põltsamaale saime sõita, on juba väga suur võit!

Kui hea tase on õpilastel? Kas nad vajavad natuke raputamist?

Natuke ollakse pealispindsed.

Kuidas on näitering aastate jooksul muutunud?

Alati loov Liisi. VILDETEATER.EE

Kuna minu kogemus on kõigest neli aastat.... lapsed on nagu lapsed ikka!

Kas näiteringil on mingi kindel siht/eesmärk?

Kujundada arusaamist inimkäitumise seostest kultuurikontekstiga ning aidata õpilasel ennast paremini mõista.

Reaali Poiss õnnitleb!

Piret Karu	22.nov
Erkki Otsman	1.dets
Reet Libe	2.dets
Mai Gross	3.dets
Andrus Kangro	9.dets
Mart Kuurme	11.dets
Kai Anier	15.dets
Kaie Saar	23.dets

Toome Väikese maja traditsioonid Suurde majja

7.a klass

Koolipäevad on õpilastele töö eest, nädalavahetus puhkamiseks, nädala keskel pakub vaheldust trenn või huviring. Samal ajal, kui algklassid superstaari otsivad, õpib põhikool Euroopa muusikat või keemilisi ühendeid, kuid ka vanemad õpilased naudiks näljakaid esinemisi ja sooviksid saada südametega kaarte!

Kuigi paljudel õpilastel on õhtuti trennid, vajavad nemadki puhkust. Miks mitte panna oma ajurakke mõtlema hoopis lõbusa *playboxi* peale, või koolivormi asemel kooli tulla hoopis rokkstaarina?

Stiilipäevad, „Väike maja otsib superstaari“ jms on Väikese maja iga-aastased traditsioonid, millest põhikoolgi puudust tunneb. Sellised üritused puuduvad Suure maja õppurite argipäevast. Väikesest majast rebastepeoni on ju nii palju aega, kuid ka suures majas võiksid jätkuda lõbusad traditsioonid!

Igal õppeaastal võiks toimuda paar erilist üritust, seal hulgas stiilipeod, klasside tutvumisõhtuid, laadad ja palju teisi põnevaid üritusi. Ka lõbu võiks olla osa koolielust!

5 asja, mida teada Prantsusmaast

Ann Kristiin Entson
Carmel Tellis
9.b

Oktoobrikuu keskpaigas sattusid kuus Reaali tüdrukut, Miina Vilo ja Kristiina Kraav (9c), Ann Kristiin Entson ja Carmel Tellis(9b), Annemari Mägi ja Hanna Reinola (9c), ja õpetajad Madis Olsper, Liisi Tegelman ning Jaana Roht Prantsusmaale Britannia maakonda pisikesse külla ja paari toredasse linna. Nädala ajaga õppisid nad mõningaid nippe Prantsusmaa ja prantslaste kohta.

1. Tervitamine

Kui sa lootsid, et kena käepigistusega on asi aetud, siis sa eksid. Prantsusmaal tervitatakse sind ehtsa põsemusiga (bisous!). Neid võib olla üks, kaks või kolm-ega erilist vahet pole-, kuid tähtis on, et sa seda õigesti teeksid. Põsed peavad kindlasti kokku puutuma ja eriti tähtis on, et sa teeksid ka kuuldavat musitamise heli.

2. Juust

Ilma korraliku juustuelamuseta pole Prantsusmaal käimist ollagi. Seega, kui sa oled juustu suhtes allergiline, tasub sul sellest riigist eemale hoida. Juust on iga söömaaja kohustuslik osa ja kui sa proovid seda vältida, siis häbi sulle. Kui sul peaks tekkima soov seda hõrgutavat piimatoodet kodumaale transportida, siis paki see korralikult kümne koti-karbi sisse, sest juust ja hiljem ka su kohver haisevad kohutavalt. Uskuge meid, see pole nali!

Pildil (vasakult) Miina, Annemari, Kristiina, Ann Kristiin, Carmel ja Hanna Pariisis Eiffeli torni juures. ERAKOGU

šokolaadijooki joovadki nad just sellest anumast. Lisaks ei kasuta nad ka taldrikuid oma õhukeste pannkookide, crêpide söömiseks. Restoranis ehk antakse turistidele taldrikud aga koduses prantsuse peres ole valmis pannkooke otse laualt süüa.

5. Sõbralik prantslane

Vastupidiselt levinud arvamusele, et prantslased on ülbed ja enesekesksed, käituvad nad väga sõbralikult. Kui sa ikka väga õnnetu näoga suletud Pariisi Starbucks'i ukse taha ilmut, sulavad ka kõige külmemad südamed ja nii asuvadki juba tööpäeva lõpetanud töötajad sulle sooje ja kosutavaid jooke valmistama.

3. Streik

Seda toredat maad külastades varu rohkesti aega ja kannatust. Sa võiksid kohe õpetajatelt veel lisaks mõne vaba päeva küsida, sest ega sa õigel ajal nagunii koju ei jõua. Ära isegi ürita, sest see on võimatu! Prantslased nimelt on kirglikud inimesed ja avaldavad oma arvamust ikka tööle mitte minnes ja tänavatel marssides, põhjustades seekord ka meie reisi venimise.

4. Lauakombed

Kakaod soovides ära imesta, kui su nina alla pannakse valmis supikauss. Kuuma

Koolimärk meil uhkelt rinnas särab,

Märgipidu rebase silme läbi- Elina Osi, 10.c:

Kui mina koolimajja jõudsin, oli pidu juba alanud- abiturientide rindelt oli näha vaid mõnda üksikut neidu-noormeest, kes eksleval pilgul oma lennukaaslast otsisid.

Tantsuks mängis Otsakooli Bigbänd, nende repertuaaris oli erinevat tantsumuusikat, alustades tavalisest ja viini valsist ning lõpetades mitmekordselt kõlanud sambamuusikaga. Kaheksa nädalat tantsukursusi tasusid kuhjaga ära ning tantsupõrand polnud hetkekski tühi.

Bändi pausi ajal haaras ohjad enda kätte Piret Otsa, kes õpetas kõigile selgeks erinevad ja huvitavad seltskonnatantsud, nagu näiteks Perekonnavalss ja Kikapuu, kus sai tantsida peaaegu kõigi peol viibinud inimestega.

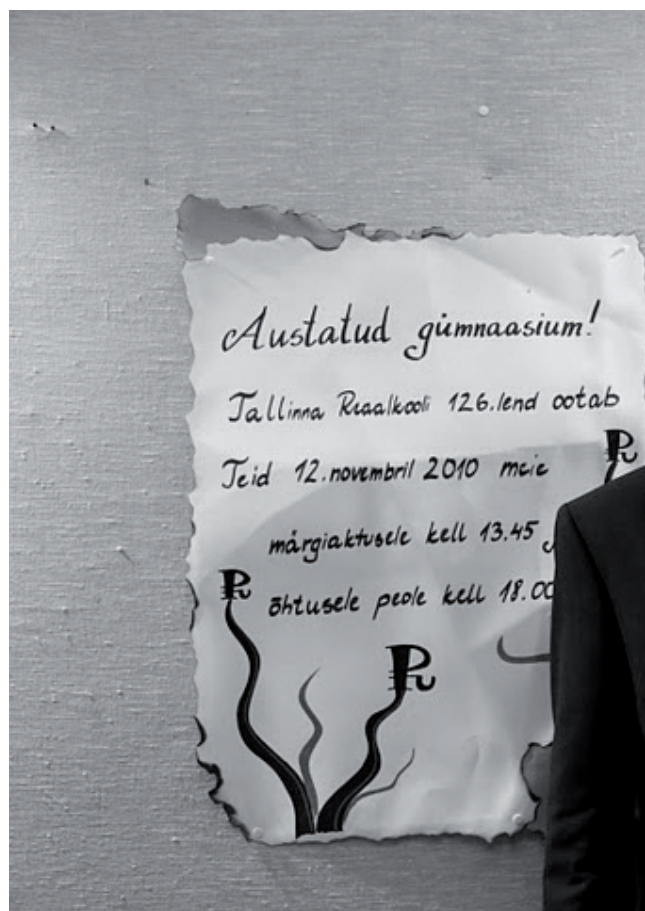
Meie jaoks jäi pidu vaid lühikeseks soojenduseks eelseisvatele aastatele. Kell üheksa alustati meie väljalaulmisega ning meid aeti lihtviisiliselt koolimajast välja.

Peale toostide ütlemist sai kuni poole 1ni öösel tantsu vihutud ning abiturientide seas võis näha ka õpetajaid jalga keerutamas. Esiplaanil Kersti Veskimets ja Mart Kuurme.

12.b klassi esituses sai näha teost "Märkide keel on armastuse keel!"

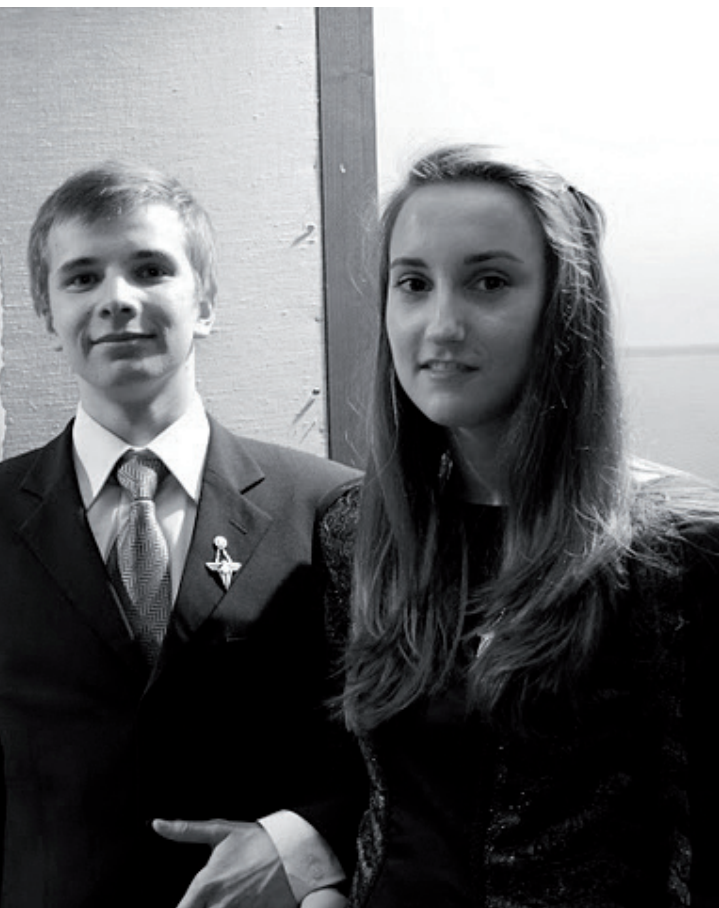

Märgipeo peremees Ivar Kiitam ja perenaine Helen Liis 12.a

Õpetajate märgilunastamisnäidend "¿". Punkt 12.klassi juhatajat- Heli Ahuna (12.b), Andres Talts (12.a) ning Thea Turulinn (12.a)

üks kõigi- kõik ühe eest!

Fotod by Henri Sarevet, Taavi Pipar 12.c

126. lennu märgilaul

Mine välja, muidu võid sa uppi lennata,
koolist välja mine sa-ha-ha-ha-ha.
Siis võite kartmata homme kooli lennata,
ühes koos, täies hoos koristaaaama.

Poolma-Poolma, see näkk on jälle siin,
kes mulle kringliviilu tõi ja ise ära sõi.
Poolma-Poolma, see poiss on jälle siin,
kes mulle pitsi ... tõi ja ise ära jõi.

Vääälja-vääälja koolimaja seest,
sest aeg on minna magama, kel märki pole ees.
Vääälja-vääälja koolimaja seest,
kes joovad meie ... ja ei seisa lõpu ees.

“Unistuste jõed voolavad märkide merre” (12.c)

moodustasid kolm

2.c)

“Märke ei ole kloostri taga metsas. Siimut ka ei ole ju!? Äkki need on seotud? 12.a klassi näidend.

Märgipidu abituriendi
silme läbi, Saskia
Kaldamäe, 12.c:

12ndas klassis tundub märgiaktus ja -pidu hoopis teistsugusena, sest meie olime päevakangelased. Oli märgata, et nooremad olid peamiselt tantsuplatsil palju aremad kui meie, sest nüüd on tekkinud teatav enesekindlus ning nagu paljud klassikaaslased ära märkisid, oli poistel palju rohkem julgust ka teisi tantsule kutsuda.

Päev majandusministrina

Tõnis Teinemaa
12.c

Majandusministri ametikoht on üks vähesetest, mis on mind ammu huvitanud. Mitte, et ma tahaks majandusministriks saada, kuid see tõesti on tundunud meelepärane ning intriigeriv töö. Töövarjupäeva raames avanes mul võimalus majandusministri varjuna üks päev veeta.

Algus

Päev algas Harju tänava ministeeriumist, kus oli kaks päeva varem Kaitsepolitsei väikese läbiotsimise teostanud. See lisas ka edaspidisele päevale veidi pinget, kuid tegi varjutamise üsna põnevaks.

Ministeerium

Väike tutvumine ministeeriumiga ning Riigikokku IRLi koosolekule minek. Öösel oli toimunud eelarvearutelu esimene lugemine ning riigikogulased olid kõik üsna väsinud. Sellele vaatamata jõuti lihtsalt kokkulepeteni, mis seisukohad valitsuse istungil ja mõnes riigikogu teemas võtta. Edasi tuli liikuda Valitsusse,

Majandusminister ning tema vari. ERAKOGU

kus toimus kahetunnine istung (neljapäev on neil alati istungipäev). Algselt arvasin, et valitsuse istung on koht, kus valitsuseliikmed tõesti omavahel teemad läbi arutavad, kuid sisuliselt oli see pigem formaalne koosviibimine kui tähtis arutelu. Kõik teemad olid ametnike poolt eelnevalt üle vaadatud ning peaministri ülesandeks jäi üksnes need vastu võtta. Sellele vaatamata oli istung väga põnev ning sõltumata varjude kohalolekust pidavat igal istungil piisavalt nalja saama.

Kaitsepolitsei kriis

Valitsusest tagasi jõudes tuli lahendada Kaitsepolitsei tekitatud probleeme ning tuli välja, et tegelikult probleem nii suur ei olnudki. Ministeerium jäi kahe ehitusettevõtte vahelise vaidluse vahel patuoinaks ning meedia võimendas probleemi veidi üle. Kuivõrd see teema oli üsna salajane, siis mingil hetkel avastasid end hoopis ministri ametnikke varjutamas kui ministrit ennast. Nimelt sai pikalt ka avalike suhete juhi Kalev

Vapra, kes pidavat ühe Reaali vilistlase isa olevat, ja Piret Järvisega räägitud. Kuid hiljem sai jälle Juhan Partsi varjutatud.

Päevale mõeldes on kahju üksnes sellest, et see ainult gümnasistidele on mõeldud. Töövarjupäeval osaleks hea meeleka ka järgmisel aastal ning julgen seda edaspidi kõigile soovitada. Valige lihtsalt mõni isik, kelle tööst te huvitatud olete ning saate teada, kas see ka tegelikult tore amet on.

Meile kõigile armsad müts, sõrmus ning märk. MARI KRAAV

Pannkookidest märgini

Kati Pino
vil!125

Reaalkool ja traditsioonid käivad käsikäes nagu pannkoogid ja maasikamoos pühapäevahommikul. Mis juhtub aga siis, kui „sümbolkommete paketti“ ei ole? Ülikool juhtub.

Reaalkooli müts vajutati mulle silmini juba septembri lõpus ja kui poleks juhtunud olema juubelilend, siis oleks seda tehtud minu Reaalikarjääri esimestel päevadel. Ülikoolil on ka oma müts, vabandust, tekkel. Ometi ei ole mul seda ja ilmselt ei saagi olema. Esiteks sellepärast, et ma ei pea seda eriti kauniks ja ei usu, et ma sellega käiksin. Teiseks, see pole kohustuslik ja mingit tseremooniat ei kaasne, lähed korruse võrra alla ja see ulatatakse sulle.

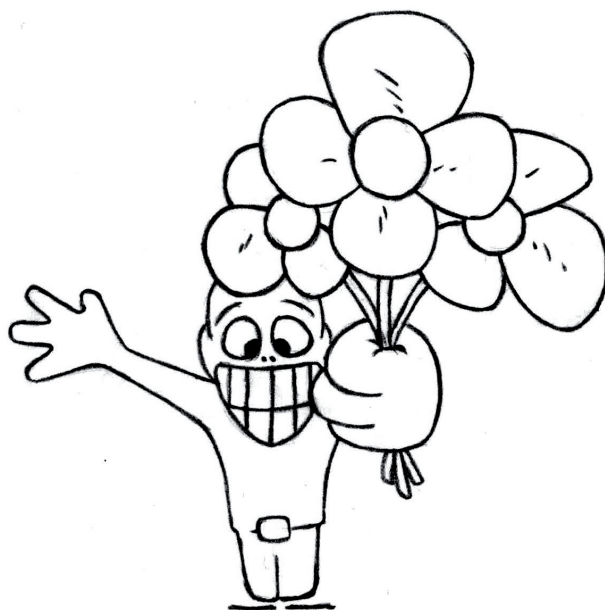
Sõrmus, vale küll, sai ka karikast näpu otsa pandud ja sealjuures ennast hästi tundes. Ülikoolil on ka sõrmus, aga see, kas ma selle ostan või seda kannan, ei huvita kedagi. Piret Otsat, kes käiks ja seletaks, kuidas astuda ja istuda, ei ole meil ka. Ilmselt jääb ka ülikooli sõrmus mul soetamata, aga see on veel tulevikumuusika.

Lõpumärgi-saaga sai eelmisel aastal õnneliku lõpu ja nüüd on see märk vilistlaspäeva ootel oma karbikeses sahtlipõhjas. Ülikoolil minu teadmiste kohaselt lõpumärki ei ole, aga kui on, siis on selle soetamine kindlasti vabatahtlik.

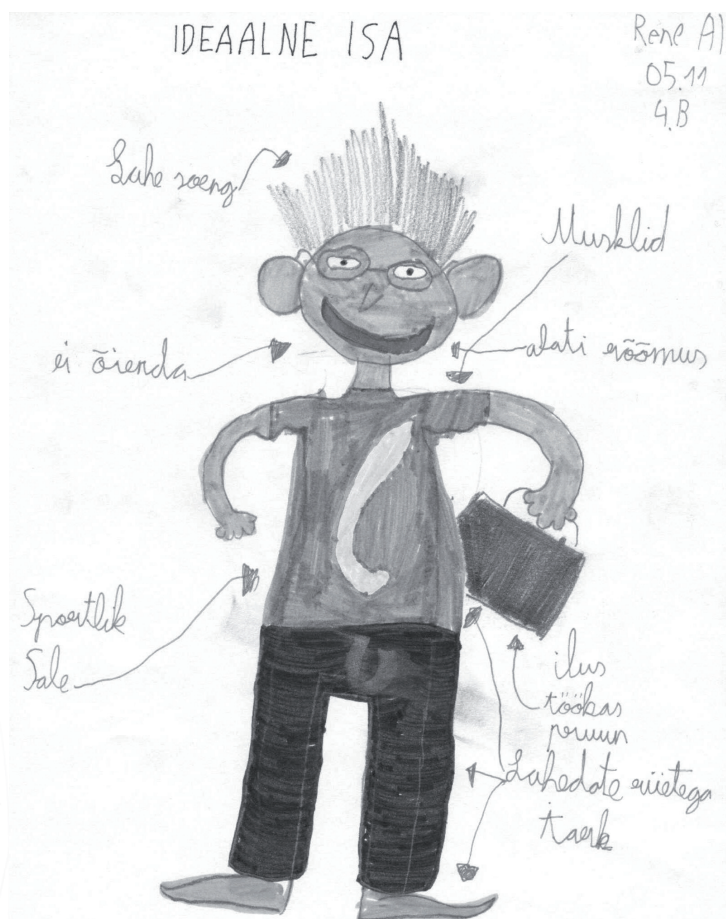
Loodetavasti jääb mind ülikooliga siduma diplom, aga milleski ei saa kindel olla. Märkimiseni!

Anette 4.b

Mul on tore isa,
Ta kannatab mu kisa,
Mu isa pole peen
Ja talle ei maitse seen.
Ta on tore mees,
Me snorgeldame suvel vees.
Vahel võib ta olla lapsik,
Kuid ikka jääb ta minu papsiks.

Meenutusi isadepäevast

"Minu vanaisa on ponsakas ja tore. Ta teeb palju tööd ja ostab mulle kõike. Ta on matemaatikaõpetaja. Ta arvutab kiiresti ja teeb palju nalja. Minu vanaisa on maailma parim vanaisa. Tal on pruunid silmad ja valged juuksed. Need juuksed on tihtipeale väga sassis. Mu vanaisale meeldivad pannkoogid ja vanaema tehtud kartulisalat. Ta ei ütle ka pitsast ära. Vanaisa tegi mulle jalgpallivärava, kuid ma kogemata löin selle latist katki. Siis ehitas vanaisa mulle uue värava. Minu vanaisa on maailma parim!!"

- Oskar, 4.b

"Mu isa on tõsine mees. Ta on arst ning tal on kaks hobi. Nendeks on paadid ja meri ning EDRT ehk Eesti päästemeeskond. Mu isa on vahepeal päästereisidel, nii et vahel ei näe ma teda kuu aega. Mu isa on väga kontrolliv ja muretseb vahel natuke liiga palju. Mulle meeldib mu isa väga."

-Hanna Eliis, 4.b

"Ideaalne ise ei pahandaks ega teeks nii palju tööd. Minu isa aga seda teebki. See on omamoodi tore ja mõnus, sest ma saan teda ka aidata. See on lõbus. Mulle meeldib isa huumorimeel. Tal on iga olukorra jaoks anekdoot ja need on naljakad. Minu isa on ka töökas ja kiire. Tema kohta kehtib vanasõna: „Kes palju teeb, see palju jõuab“. Isa juttu on tore kuulata ja ta räägib ainult asjalikku juttu. Ta on tugev ja pikk. Ma arvan, et inimesed arvavad, et ta on lahe."

-Rene Aleksander, 4.b

Teil seal Eestis on lumi juba maas...

Siim Ghert Preiman

12.c

Picasso muuseum Barcelonas on lahe kahel põhjusel.

Esiteks asub ta viies väga kihvtis gootistiilis hoones, mis on moderniseeritud mitmekümneid ruutmeetreid klaasi ja keraamilisi plaate kasutades. Erinevalt prantslaste kombest uut ja vana siduda, ühendada (*musée d'Orsay*), on Picasso muuseumis kaks ühes. Seina peal on maalid ja klaaside taga kaunis-kaunis maja. Konserv!

Teiseks ei leia sealt muuseumist Picasso kõige tuntumaid, hilisemaid töid. Väga hea ülevaate saab tema algusaastatest, õpingutest. Väljapanek on üles ehitatud kronoloogiliselt, esimeses ruumis on Picasso vara-seimad tööd ja viimases tema uusimad. Ometi tekib lõppu jõudes selline tunne, et seinal peaks olema kiri „The exhibition continues in Paris.“, sest just Pariisis asuvas Picasso muuseumis on paljud tema kõige tuntumad tööd. Olles külastanud nii Pariisi muuseumit kui ka Picasso külalisinäitust Helsingis, arvasin end olevat üsna kursis sellega, et mis mees see Pablo Picasso õieti oli. Oh, kuidas ma eksisin! Kui ka teie seas on neid, kes oskavad hinnata vaid pisikest osa Picasso loomingust, aga muidu väsivad kubismist kiiresti, siis see muuseum on just teile. Mis oli enne kubismi? Tõsi, eriti nadi on helesinise ja roosa perioodi väljapanek, aga vähemalt ripub seinal Picasso nägemus Velazquezi „Las Meninasest“.

Pühapäeva hommikul jätsime isa koos venna ja õega jalutama ning külastasime emaga Barcelona moodsa kunsti muuseumi *Museu d'art Contemporani de Barcelona*. See oli see üks muuseum, mida ma kindlasti külastada tahtsin ja samuti see üks muuseum, mis teisi vist eriti ei huvitanud, sellest ka mu vähene saatjaskond. Muuseumihoone on suur ja valge, paljude suurte ja väikese akendega. Majas on kõrge aatrium ja trepp, mis tõuseb mööda aatriumikülge. Kõlab kuidagi tut-tavalt? Korraaks tekkis selline mõte, et KUMU arhitektid võtsid lihtsalt šablooni „moodne kunstimuuseum“, vedasid jooned paberile ja esitasid projekti konkursile. Tegelikult ma ei arva nii, aga teeme nii, et täna arvan.

Väljapanek oli huvitav, mitmekülgne. Väljas oli nii viiekümne aasta taguseid töid kui ka uuemaid. Moodne kunst ei ole kunagi olnud päris minu teema, aga ometi meeldib mulle seda just kõige enam vaatamas käia. Miks? Ma ei tea, ehk on sobilik tuua paralleel mänguasjademuuseumiga - sa oled hiiglaslikus saalis ja see on täis vidinaid. Vidinaid! Traadist kujusid, heliplaatidest kollaže, naljakaid skulptuure ja projekteid, mis projekteerivad seinalle kõige absurdsemaid videoid. Selles kunstis väljendub minu arvates kõige puhtamalt see, milline inimene teose loonud kunstnik tegelikult on. Kui teie seas on neid, kes kuulates sõna „kunstnik“, kujutavad kohe ette egotsentrist, kõrki, isepäist, dramaatilist, baretti kandvat ja end ülemäära sügavaks pidavat inimest, siis tehke seda kohe! Moodsa kunsti kaudu on täpselt seda ka kõige tagasihoidlikum looja. Kuna see vool annab kunstnikule võimalused ja vahendid teha midaiganes, siis ongi lõpp-produkt totaalselt aus ja vahetu kujutis sellest, kui *diip* selle valmistaja tegelikult on. Seetõttu ongi moodsa kunsti muuseumid lõbusad. Sa võid kohata kunsti, mis on lihtsalt suvaliselt tehtud, ei kannu endas tegelikult midagi, aga on jube moodne, või sa kohtad seda harva, kuid mitte haruldast geniaalsust. Traadist kujusid ei saa teha ainult ühtmoodi, või mis?

Museu d'art Contemporani de Barcelona
AUTORI FOTO

KUI PALJU TEAD KADRIPÄEVAST???

1. Kelle mälestuspäev on kadripäev?
 - a) püha Kristiina
 - b) püha Katariina
 - c) püha Kadri
2. Eestlased tegelesid kadripäeval:
 - a) Lammaste pügamise ja karjaõnne ootamisega.
 - b) Õmblemise, kudumise ja heegeldamisega.
 - c) Tubade kraamimise ja leiva küpsetamisega.
3. Kadripäeval ei tohtinud:
 - a) õues käia
 - b) liha süüa
 - c) kanasuppi keeta
4. Milline järgmistest ilmaennustustest on õige?
 - a) Kui kadripäeval on sula, siis tähendab, et niguapäeval on külm.
 - b) Kui kadripäeval on tuuled ja tormid, siis jõulud on lumeta.
 - c) Kadri vesistab ja sulatab selle, mille Andres külmaks teeb.
5. Kadrisantide puhas ja valge riietus sümboliseeris:
 - a) valgete jõulude ootust
 - b) piima
 - c) talurahva mõtete puhtust

Punktid:		
1.	a)3	b)5 c)1
2.	a)5	b)1 c)3
3.	a)1	b)3 c)5
4.	a)3	b)1 c)5
5.	a)1	b)5 c)3

20-25 punkti:

Tulevane taluperemees

Sa oled kas talus sündinud või on esivanemate teadmised eriti sügaval su geenides sees, sest nii hästi kadripäeva traditsioone ei tunne mitte igäüks. Eesti talurahva kultuuri ülesanded ajaloo kontrolltöös peksid küll maksimumpunktidele sooritama. Tubli! Võid enda üle uhke olla.

12-19 punkti:

Tavaline linnalaps

Sinu teadmised piirduvad linnas saaduga. Põhjalikust traditsioonide tundmisest ei saa sinu puhul aga juttugi olla. Soovitus: hari end, õpi oma esivanemate eluolu natukenegi tundma. Ära piirdu ainult modernsete tõlgendustega. Nii jõuad ükskord ka sügavama tõeni.

5-11 punkti:

Oled sa ikka eestlane?

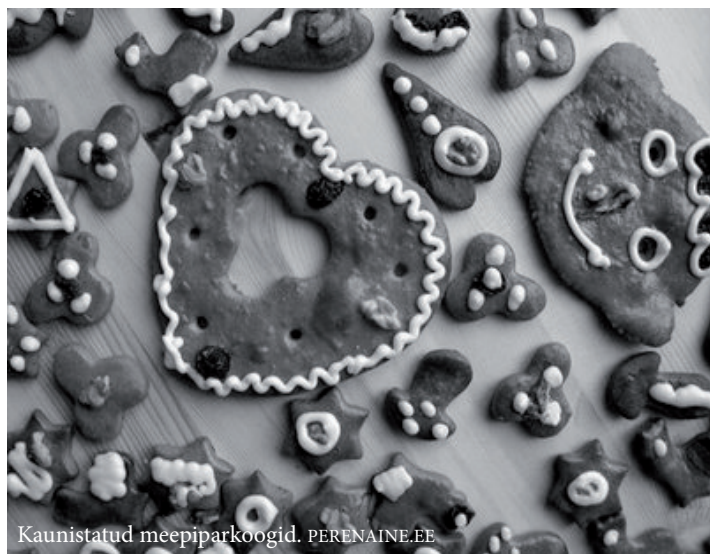
Kontrolli oma sünnimaa kohe vanemate käest järgi, sest tundub, et Eestist sa pärit pole. Kuidas muidu selgitada siis sinu pahviks löövat vähiklikkust kadripäeva koha pealt. Keegi ei imestaks kui ajaksid sassi mihklipäeva ja kolmekuningapäeva ning ei teeks vahet jaanipäeval

Piparkoogimaania

Mida teha, kui õues on kena ja lumine, kuid külml talveilm ning soov luua varakult jõulumeeleolu? Osta mandariine, joo glögi ning küpseta piparkooke! Selleks, et kõik katsetused söetükkide asemel piparkookide näol lõppeksid, aitame teid natuke.

Loomulikult hüpake läbi ka Piparkoogimaanialt. Lisainfo Tairi Tamme-Amjärvelt.

Piparkoogid mee ja mandlitega

- 150 g suhkrut
- 65 ml vett
- 150 g mett
- 150 g võid
- 4 tl piparkoogi-maitseainet
- 1 muna
- 1 dl jahvatatud mandleid
- 2 dl tärklist
- 3,5 dl jahu
- 1 tl soodat
- 1 tl küpsetuspulbrit
- 1 tl vaniljesuhkrut

Toimi nii: Pane suhkur potti ja kuumuta, kuni see muutub karamelliks. Kui tahad tumedamat ja mõrkjamat siirupit, kuumuta karamelli, kuni see kergelt suitsema hakkab. Päris tossama ära lase sel minna, muidu saad musta siirupi. Lisa ettevaatlikult keev vesi. Auru tõuseb rohkesti, nii et tegutse ülimalt ettevaatlikusega. Sega, kuni siirup on ühtlane ja võta pott tulelt. Lisa maitseained ja või. Jahuta.

Klopi hulka muna. Sega kuivained omavahel ja lisa siirupile. Sega tainas korralikult läbi ja pane kilekoti või küpsetuspaberisse pakitult külmkappi. Järgmisel päeval rulli tainas kergelt jahusel pinnal õhukeseks, vormi koogid ja küpseta 200 kraadi juures umbes 8 min.

Glasiir valmis nagu naksti!

Vaja läheb:
1 munavalge
200 g tuhksuhkrut
1 tl sidrunimahla

Toimi nii: Vahusta munavalge, lisa suhkur ja sidrunimahl. Sega, kuni glasiir muutub läikivaks. Värv glasiir mõne tilga toiduvärviga.

Kuidas teha piparkoogist UFOt?

1) Lõika taignast vormiga või vaba käega suur ja väike ring.

2) Küpseta ringid ahjus, ahju temperatuur ja aeg on soovituslikud.

3) Aseta suur piparkook kausile jahtuma ja painuta ääred alla.

4) Liimi kettad glasiiriga kokku ja kaunist.

Allikas: piparkoogimaania.ee

Reaalkooli stiilsemad õpetajad

Greetel Joanna Vörk
7.a

Stiil on isikupära ja peitub vaataja silmades. Selgitamaks välja Reaalkooli kõige stiilsemat õpetajat, korraldasime 5.-7. klasside õpilaste seas küsituse. Palusime igal ühel nimetada nende arvates kolm kõige stiilsemat õpetajat.

1. Liisi Tegelman
2. Piret Otsa
3. Andres Raa
4. Julia Popova
5. Piret Järvela
6. Tairi Tamme-Amjärv
7. Villu Raja
8. Kerli Kupits
9. Sirje Jaup
10. Ulla Kamp

Kooli stiilseim õpetaja. ERAKOGU

Kõige rohkem toodi esile **Liisi Tegelmani**, kelle värvilised sukad, suured sallid ja kirevad tuunikad on paljude tähelepanu pälvinud. Pilku püüavad ka **Piret Otsa** huvitavad aksessuaarid ja nooruslikud rõivad. **Andres Raa** paistab silma ajatute kostüümide ja elegantse värvigammaga.

Martin Saar: "Jürgen Veber on minu kõrval piima-habemega poisike."

Karu: "Selle tunniga tahaks otsa teha maailma rahvastikule."

Karu uurib, kes olümpiaadile lähevad.

Karu: "Kas tuled?"

Õpilane: "Ei usu."

Karu: "Tuled või ei tule või ei usu?"

Õpil: "Ei usu."

Karu: "Teeme nii, et usuküsimustega tegeleme hiljem."

Huvitav pilt!

FOTO: MART LAUL

Marko Ratas (11.c) keemia tunnis.

Martin Saar: "Kui sa niimoodi sööma lähed, siis saad kontrolltöös ühe punkti juurde."

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 3 (90) november 2010

peatoometus küljendus toimetus	Kuldar Rosenberg 11b, Mari Kraav 11c, Merili Luuk 12c Mari Kraav 11c Elina Osi 10c, Märt Belkin 10c, Sander Udam 10c, Roberth Kulbin 11b, Regina Metsallik 11c, Merlin Liis 12c, Siim Ghert Preiman 12c
toim. nõuandja fotograafid aitäh	õp Piret Järvela Henri Sarevet 12c, Taavi Pipar 12c Carmen Silluta 7a, Greetel Joanna Vörk 7a, Laura Toomlaid 7a, Kristiina Joon 7a, Hanna Reti Tõnisson 7a, Hans Erik Atonen 7a, Bert Haabu 7a, Ann Kristiin Entson 9b, Carmel Tellis 9b, Mart Laul 11c, Marko Ratas 11c, Kert Pütsepp 12a, Martin Keba 12b, Saskia Kaldamäe 12c, Tõnis Teinemaa 12c, vil! 125 Kati Pino

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee
rp@real.edu.ee